

24 საათი

www.24hours.ge

ბოლო დაფიქცია

© ეაზეთი 24 საათი

ხათშათი, 5 აგვისტო, 2004 წლი. №184 (733)

ფასი 50 ლარი

ცარისობია
ორივარი გამოიყენების
ხელმისამართი
და გამოიყენების
აღმოფხვდის
პირობას დას

რეინიგზის ახალი
ხელმისამართის გამოქვერება
ამ მიმართულებით სწორედ
ზემოქმედა, აუგ გაგრძნა
საკურორტო სეზონს დაემთხვა.

A4

ცარისობია
რედიცენტი კორეა
აშ-საც მისცვება

სარაჟეტი ტექნოლოგიებზე
სპეციალიზებული ავტორიტეტული
ჟურნალის “Jane’s Defense
Weekly”-ს ცნობით, ჩრდილოეთ
კორეა ახალი სახელმწიფო და
საზღვო ბაზრების ბალისტიკური
რაკეტების წარმოებას აირჩის

A5

ცარისობია
ხელგაცემისად, მრავალი ამინისტრი
მრავალი ამინისტრი

აზერბაიჯანელი, სომეხი და
ქართველი “ქუჩის ბაგშები”
ერიარარი პრობლემების წინაშე
დგანა.

A6

ცარისობია
პალიტ დოკუმენტი
ჩახორთული
„კანონიერი
ეკოდეპი“, არიან
ჩართობი

ამინისტრი

5/8

6/8

თაგილისი
33 32

კუთაისი
35 34

ჩათავი
33 34

სოხუმი
31 30

ფოთი
33 34

თბილისი
30 31

ზუგდიდი
34 35

ქობულეთი
34 34

ასკევი
35 34

რასთავი
33 35

ავეլიანი ალაზანი
ოზიონიდერი კუნძ
ალაზან მიმართული

ასპ დობარი
1.8700

ევრო 2.2455

გირვანება სტერლ.

რუბლი 0.0647

ორი დღის განვითარება

თბილისის მერიის შესაბამისი
სამსახურის ინფორმციით,
დედაქალაქში 150 ავტობუსი, 100
ტრანსპორტული 15 ტრანზი

ტექსტის შესტაროდებობა

ცნობილი არ არის, საკარაულო

სურათი კა ასეთია: 3200

მიკრობუსტების 223

სამსახურული საზრი. ამგვარი

დატვირთვა ისეთი ზომის და

რეაგენციას ქალაქისავის,

როგორიც თბილისი, რილად

რომ ვთვალის, დაუშვებელია. მე

დარღვეული უკან დაი

ინტენსიური და „შავი ფული“

დგას. ის ფაქტურები, რომელიც

თანამდებობა სახარულობის

სახელის პინა ყოველთვის

უსამართლოს კუნძობის მი-

ზეზით, შარმან მოხდა 49 ავრია,

ახა ახა

ძირიად პრობლემას თბილი-
სის სამსახურის სამარშრუტი ტაქსის
ნორმიდების. გარდა იმისა, რომ
ტრანსპორტის ამ სახეობით მეზა-
ვორის უფლებას თავს შმრად
დებოლი და ამცირები და ფუხით
მისიარების საშუალო მაცორუ-
ტების 15 ტრანზის გარდა და დანიშნუ-
ლების შესტაროდების მეზანების და ფუხით
მისიარების მეზანების სამარშრუტი ტა-
ქსების მძღოლობა მეზანების და სინ-
რაფის გადამტებასა და არასო-
რი მანევრირების გამო, არც ეს
გველაზე ხშირი მარჯვენა მოქა-
ვენი, ე.წ. „მარშრუტები“ უამო-
რა სააგრიკორი სიტუაციას ქმნიან.
ქალაქის საპატრულო სამსახურის
ავარიების განყოფლების უფრო-
სის გამომართობის მიზანიდან
დარღვეული რაოდ რაოდ მომართობის
ადამიანის გამომართობის გამომართობის
და დარღვეული რაოდ რაოდ მომართობის
ადამიანის გამომართობის გამომართობის
ჯამშირთელის საფრთხეს სხვა

გარდაიცვალა რეა და დაშავდა 79
ადამიანი; ნლენანდება 22 შემთ-
ვევას ერ არი ადამიანის სიცოცხ-
ლე შეენარა და 39 ადამიანი დაზი-
ანდა, დაზარბალებულება: არაან
როგორი სამარშრუტი ტაქსებისა
და შემზევდრ მანქანების მძღო-
ლები, ისე მგზავრები და ფუხით
მისიარების მაცორუტების მაცო-
რუტების მძღოლობა მხრიდან სინ-
რაფის გადამტებასა და არასო-
რი მანევრირების გამო, ავარიები
გველაზე ხშირი მარჯვენა მოქა-
ვენი, ე.წ. „მარშრუტები“ უამო-
რა სააგრიკორი სიტუაციას ქმნიან.
ქალაქის საპატრულო სამსახურის
ავარიების განყოფლების უფრო-
სის გამომართობის მიზანიდან
დარღვეული რაოდ რაოდ მომართობის
ადამიანის გამომართობის გამომართობის
ჯამშირთელის საფრთხეს სხვა

თვალსაზრისითაც უქმნის. ატო-

სფერული პარის დაბინძურების

მხრივი, ჩენენი კერძის დედაქალა-

კერძობაში ერთ-ერთ ყველაზე

ბინძურები ქალაქი და სახელმისა-

რა 2002 წელს საქართველოს გარემ-

ოს დაცივისა და ბუნებრივი რესუ-

რესპუბიკის სამინისტრომ ეკრიკავში-

რის გარემოსდაციონი ტერიტო-

რატის მიერ შერეულ ინგლისური

კომისარისათან ერთად თბილისის

ატომისფერულ პარის კელენები

რა ამ კელენების ნომუშები

გადაიგზავნება ინგლისის რა ამ კელენების გადაიგზავნება და, ჩა-

მოსულ პასუხების მიხედვით

მომადგრა დოკუმენტი თავისი

რეკომენდაციის მიზანი რა ამ კელენები

რა ამ კელენების მიზანი რა ამ კელენები

ნა გავაკათახთ, რაც არ გვიღდა, გაჩვიპვათონ R3C6

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

იერუსალიმის ჯვრის მონასტერის ფრესკებიდან შოთა რუსთაველის სახისა და წარნერის ამონქებადანაშაულთა იმ კატეგორიას განეკუთვნება, რომელსაც ზოგადად ვანდალიზმი, კონკრეტულად კი სინმინდეთა შეძლალვა ჰქვია. ვინც ამას სჩადის, ფიქრობს: ეს გზა საუკეთესო საშუალებაა, ვინმე უცხოს და ჩემთვის არასასურველის სახელი და სახესწებელი რომ ამინიშანოს.

წარსულის მრავალსაუკუნოვანი გამოცდილება მონმობს, რომ სინამდვილეში პირიქით ხდება. ქრისტე დაამცირეს და ჯვარს აცვეს, რათა აღარავის ჰქონოდა მისი იმედი, მაგრამ ჯვარცმას მკვდრე-თით აღდგომა და ზეცად ამაღლება მოჰყენა.

საქართველოს ისტორიისა და კულტურისთვისაც მრავალი შეურაცხყოფა მიუყენებიათ შინ და გარეთ. ბერძენი ნაციონალისტები და ფანატიკოსები, ექვთიმე და გორგი მთაწმინდელების დროსაც კი (X-XI სს.), ქართველების მოღვაწეობის კვალს გულმოდგინედ ანადგურებდნენ ყველგან - ათონის ნახევარკუნძულზე (ივირონში), იერუსალიმსა თუ ქრისტიანულია ამომისალობის სხვა ათათობში.

ალმოსავლეთის სხვა ადგილები. ვანდალიზმა, რომელიც ახლა-
ხან იქრუსალიმში მოხდა, სულით
ხორცამდე შეგვძრა. გაიმართა მი-
ტინგები და მსვლელობები, დაიწე-
რა საპროტესტო წერილები, რაც
ბუნებრივია, მაგრამ აქ სამწუხა-
როა, რომ ეს აქციები თვითკრიტი-
კისა და თვითგანსჯის გარეშე მიმ-
დინარებს. არავინ სვამის კითხვას:
ჩვენც ხომ არ დაგვიშვია რამე შეც-
დომა, რომელმაც მტრები გაგვი-
ჩინა და მათ ღვარძლისა და აგრე-
სის საბაბი მისცა? ჩვენ სამართ-
ლიანად ვგმობთ სხვის ბოროტებ-
ას, მაგრამ უპრიანი იქნება, ახლა
მაინც შევეკითხოთ საკუთარ თავაც:
რატომ ამოგვიღეს ნიშანში ასე ბო-
როტად? იქნება ვერ ვამჩნევთ და
მსგავს ბოროტებას ჩვენც ჩავდივ-
ართ?

ანუ ეკლესიაში სარწმუნობაზე მაღლა ნაციონალური პრინციპების დაყენებას. ეს ფილტრიზმია — ერთგვარი ერესი, რომელიც უარყოფითი მოვლენაა როგორც ეკლესიური, ისე ეროვნული და სახელმწიფო ბრივი თვალსაზრისით. ამის თაობაზე შესაბამისი ფაქტების დამოწმებით, ჩვენში ბევრი ითქვა და დაიბეჭდა, მაგრამ ვითარება არ შეიცვალა. საპატრიარქო აცხადებს პრეტენზიებს ისეთი პრობლემების განხილვასა და მოგვარებაზე, რაც მის სამოღვაწეო სივრცეში არ უნდა შედიოდეს, რა-დგომ ეკლესიის, როგორც ასეთის, კომეტენცია არ არის და მის და-

ନିଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରରୂପବାସତାନାକୁ ଶୈଖୁସାଧାମରୀ
ଅସେତୋଇ, ମାଗାଲିତାଫଳ, ତୁରକ୍ଷେତ୍ରରେ
ଅମ୍ବାମିନିଦ୍ଵେଲୀ ଅଫଳ. ରାଣୀନେବୀରୀ (ଲା-
ଞ୍ଜତୀ ଡା ଇଲ୍‌ଟାରିନ୍‌ଯୁଲି ପ୍ରାର୍ଥ-କୁଳାର-
ଜ୍ଞେତୀ) ତେମାତିକିପାଇସାଫଳମି ଯୁରୁରାଫଲେବୀ
ଇଲ୍‌ଟାରିନ୍‌ଯୁଲାଫଳ ଗାମାବ-
ବିଲ୍‌ଲେବୀ, ରାଜ୍ଯ ସାହେବତ୍ତେଲାଲୀ ସାହା-
ର୍ଯ୍ୟେ ପେଲ୍‌ଲାଇକ୍‌ପାଶି ଶୈଫରିଲୀ ଶତବେକ୍-
ଦିଲ୍‌ଲେବୀରୀ ପ୍ରାନ୍ତରେ.

ამ მხარეს საქართველოს მართლმადიდებელი ეკლესიის ამჟამი-

იერუსალიმის
ჯვრის
მონასტრის
ფრესკიდან შოთ
რუსთაველის
სახისა და
წარწერის
ამოზეცა
დანაშაულთა იმ
კატეგორიას
განეკუთვნება,
რომელსაც
ზოგადად
ვანდალიზმი,
კონკრეტულად
კი სიწმინდეთა
შეძლალვა ჰქვია

ქართველოს ხელისუფლებამ და
საპატირიარქომ კატეგორიულად
დასვან ბერძნული ეკლესიის მიერ
მიტაცებული ქართული ეკლესია-
მონასტრების „საქართველოსათვე
ის გადმოცემის საკითხი. თუ ეს ხე
ლისუფლება მართლა მართლმა-
დიდებელია და არა ანგიმართლმა-
დიდებელი, ეს აუცილებლად უნდა
გააკეთოს და სახელმწიფო რელი-
გიად მართლმადიდებლობა გამოა-
ცხადოს“ (“ახ. თაობა”, 7.VII, N
185). ახალგაზრდა მწერლებმა და
სცენის ოსტატებმა, რომლებმაც
მიტინგი რატომდაც საბერძნეთის
საელჩის წინ მოაწყევეს, ასეთი ღი-
ზუნგი ააფრინალეს: “მოვითხოვთ
ჩვენი სიწმინდების დაბრუნებას!“

ეს ცნობიერება და მისწრაფე
ბები არყელილია „კონსტიტუციურუ-
შეთანხმებაშიც“, რომლის თანახმ-
ად (მუხლი 10) სახელმწიფო ვალ-
ფებულია, რათა ანარმონს მოლა-
პარაკება „შესაბამის სახელმწი-
ფო ებთან მათ ტერიტორიაზე არ-
სებული ყველა ქართული მართლ-
მადიდებლური ტაძრის... საეკლე-
სიონ ნივთის... საკუთრების თაობა-
ზე.“ მოლაპარაკება „საკუთრების
თაობაზე“, ცხადია, იმავე მიზანს
ისახავს, რა მიზნის ნარმოჩენასაც
საპატირიარქო, რ. მეტრეველი, გ
შარაძე, თავად პრეზიდენტი და ბე-
ვრი სხვანი არ ერიდებიან.

კათალიკოს-პატქიარქმა ილია
II იერუსალიმის პატრიარქ ირინე
ოსს წერილი მისწერა, რომელშიც
დასვა კითხვა: “რატომ ცდილობენ
გარკვეული ძალები ქართველთა
კვალის ასე დაჟინებით წამლას
წმიდა მიწაზე?” (ახ. თაობა, “8.VIII
N186). კითხვა მრავლისმეტყვალი-

და დამაფიქრებელია, მაგრამ პასუხი მარტივი და გამჭვირვალეა გ. უძილაურის კორესპონდენციაში “ქართული ტაძრები ჩვენს საპატრიარქოების უნდა გადმოცეს” ვკითხეულობთ: “ერთ-ერთი ვერსიით ფრესკის განადგურების მიზეზი დაკავშირებულის საკაშვილის ვიზიტონა ისრაელში, სადაც, შესაძლოა, დამდგარიყო ქართული ტაძრების საქართველოს საპატრიარქოსათვის გადაცემის საკითხი” (“ახ. თაობა,” 6.VII, N183). ამასვე ვარაუდობს პროფ. მარიკა ლორთაქიანიძე: “შეიძლება ვიღაც გააღიზიანა ზოგიერთი პიროვნების საუბარმა, რომ ჯვრის მონასტერი ჩვენი იყო და ის უნდა დაუბრუნდეს საქართველოს” (“ახ. თაობა,” 5.VII, N 183).

ვარაუდი ლოგიკური და საფუძვლიანია. მით უმეტეს, რომ იგი გამართდა.

სამწუხაროა, მაგრამ ფაქტია მარტივ ჭეშმარიტებას, რომ ნებისმიერი ისტორიული ძეგლი, როგორც ძეგლი, იმ სახელმწიფოს ეკუთვნის, რომლის ტერიტორიაზეც იგი მდებარეობს, ჩვენი სახელმწიფოს ამჟამინდელი მეთაური, პრეზიდენტი მიხეილ სააკამპილიც ვერ აცნობიერებს. მან იერუსალიმში, საქართველოდან წასული ებრაელების წინაშე, ხმამალო განაცხადა: “ჩვენ უნდა დავიბრუნოთ ჩვენი სახელმწიფები!” საკითხავია რას იტყვის იგი, იმავე ისრაელის პრეზიდენტმა საქართველოში ებრაულ დიასპორასთან შეხვედრის დროს ანალოგიური რამ რომ განაცხადოს და, კონკრეტულად, ლაიონშის სახელმწიფო მუნიციპალიტეტის მიერთების დროს და მარტივი და გამჭვირვალეა გ. უძილაურის კორესპონდენციაში “ქართული ტაძრები ჩვენს საპატრიარქოების უნდა გადმოცეს” ვკითხეულობთ: “ერთ-ერთი ვერსიით ფრესკის განადგურების მიზეზი დაკავშირებულის საკაშვილის ვიზიტონა ისრაელში, სადაც, შესაძლოა, დამდგარიყო ქართული ტაძრების საქართველოს საპატრიარქოსათვის გადაცემის საკითხი” (“ახ. თაობა,” 6.VII, N183). ამასვე ვარაუდობს პროფ. მარიკა ლორთაქიანიძე: “შეიძლება ვიღაც გააღიზიანა ზოგიერთი პიროვნების საუბარმა, რომ ჯვრის მონასტერი ჩვენი იყო და ის უნდა დაუბრუნდეს საქართველოს” (“ახ. თაობა,” 5.VII, N 183).

სინაგოგისათვის გადაცემა მოითხოვოს? რა ხასიათზე დავდგებით ჩვენ, ქართველები, რომელთაც აღნიშნული ხელანძერის ფასი ასეთუ ისე გავვეგება?

უნდა ვიფიქროთ, რომ ჩვენმა არასამართლებრივმა და, მეტიც არაკულტუროლოგიურმა, არაკულესიოლოგიურმა პრეტენზიებმა 21-ე საუკუნის ვანდალს ძილი და უფრთხო და ვანდალური ქმედება წაახალისა. იქნებ ანი მაინც შევძლოთ საუთარი პასუხისმგებლობა ის შეგნება!

ნაკლებად სავალალო როდია ფაქტი, რომ მართლმადიდებლობით გაამაყებული ჩვენი თანამემა-მულები არცთუ იშვიათად იმასვე აკეთებენ, რაც ახლო ხანს იერუსა-ლიში ვილაც ვანდალობა გააკეთა ჩვენს მღვდლებს, ეპისკოპოსებს მეცნიერებს, მწერლებს, პოლიტიკოსებსა და პოლიტოლოგებს არ მოსწონთ, როდესაც მავანი და მავანი ჩვენს წმიდათანიდას შეურაცხყოფს, მაგრამ შუბლზე ერთი ძალვიც არ უტოკდებათ, როდესაც სხვის სიწმინდეებს ჩვენ შეურაცხვყოფთ. ეს სხვა, რომელიც ამჯერად მხედველობაში გვყავს, მართლა სხვა კი არ არის (თუმცა, კეთილი ნების ადამიანისთვის ნებისმიერი კაცი მოყვასია), არამედ ჩვენი სისხლი და ხორცი, ქართველები და საქართველოს მოქალაქეები - კათოლიკეები არიან.

გორ აეგსნათ ის ცილისნამება, ლა-
ნძღვა-გინების კორიანტელი, აგ-
რესია და განდალიზმი, რასაც ჩვე-
ნი ეპისკოპოსები, მღვდლები და
მათი სულიერი შვილები კათოლი-
კური ეკლესიების მიმართ ჩადიან?

იძულებული ვართ, შოთა რუს-
თაველის ფრესკის შელახვის გამო
სამართლანად აღმფოთებულ მა-
ნიფესტატორებს დავუსვათ კითხ-
ვა: გალელვებთ თუ არა, ასევე, თა-
ნამებამულე კათოლიკების იმ ეკ-
ლესიებში არშევება (ბათუმში,
ქუთაისში, გორსა თუ უცეში), რო-
მლებიც მათმა სულიერმა წინაპ-
რებმა ააშენეს და გაამშვენეს? სართ
თუ არა აღმფოთებული იმ
ბარბაროსობის გამო, რაც გორის
კათოლიკური ეკლესიის ძველი
ფრესკების გადაღებით გამოიხა-
ტა? გზაფრავთ თუ არა იმ მართლ-
მადიდებელი მღვდლის საქციელი,
რომელიც ახალციხის რაიონის სო-
ფელ ივლიტას კათოლიკურ ეკლე-
სიაში ფრანგი მისიონერების და
ქართველი კათოლიკე მოღვაწეებ-
ის საფლავებს ანადგურებს?

მრავლისმეტყველი დამთხვევაა. ივლიტას ეკლესია, იერუსალიმის ქართველთა სავანის მსგავსად, წმიდა ჯვრის სახელზეა ნაკურთხი. იგი საქართველოში უძველესი კათოლიკური ეკლესიაა, აშენებული 1298 წელს. კათოლიკები მას სასწაულმოქმედ ძალას მიაწერენ და მის მიმართ დიდი სასოება აქვთ. მართლმადიდებელი მღვდელი იოანე გელაშვილი კი იქ კედლებში გამოსახულ ჯვრებს ამტკრევს (აქაოდა კათოლიკურიაო) და საფლავთა ქვებს ბეჭონის მასით ფარავს, როთაც კათოლიკები ისევე არიან შეურაცხყოფილნი, როგორც ნებისმიერი კულტურისანი ქართველი თუ არა-ქართველი რუსთაველის პორტ-რეტის ხელყოფის გამო.

საქართველოში კათოლიკების
მდგომარეობა გამონაჯლისი არაა.
არც ბასილ მეალავიშვილი და მისი
თანამოსანგრევები არიან ეული. რე-
ლიგიურ ექსტრემიზმს ჩვენში რეა-
ლური ძალა აქვს, რაც ალაგ-ალაგ
ისეთ ქმედებებში გამოიხატება, რა
ქმედებებსაც უცხოეთში ჩვენს მიმ-
ართ ავისმდომელები მიმართავენ.
ესაა მიზეზი, რომ ველარ იტყვის
მუხრან მაჭავარიანი, რაც დღემდე
უთქამს ათონის მთაზე ქართველ-
თა ნატერფალის ამოშანთვის
მცდელობის გამო: „ქართველი ამას
იკადრებს?! - არა!“ რადგან თუ
იტყვის, მწუხარებით ვუპასუხებთ:
- დაახ, იკადრებს!

დღოა, გვერდზე გადავდოთ
მითები ქართველი კაცისა და ქარ-
თული ენის ბუნებითად გამორჩე-
ულობის შესახებ და გავაცნობიე-
როთ, რომ მადლით, ლირსებითა
და უნარით ჩვენც ისეთი ხალხი
ვართ, როგორც ყველა სხვა. ყვე-
ლზე დიდი ნაკლი, რაც ჩვენი ქვეყ-
ნის მოქალაქეებს, ქართველებსაც
და არაქართველებსაც, ახასიათ-
ებთ, თვითკრიტიკისა და თვით-
კონტროლის დეფუციტია. ეს იგი-
ვე არასამართლებრივი და არასა-
ხელმწიფო ებრივი აზროვნებაა,
რითაც ჩვენს ხალხს თითქოს თავ-
იც კი მოსწონს. ამ თვისებებს ერ-
თობ თვალშისაცემად „ქართული
მართლმადიდებლობით“ თავმომ-
წონე მართლმადიდებლები ამჟ-
ღავნებენ. ალბათ გამორჩეულობის
სინდრომია იმის მიზეზი, რომ
საქართველოში საზოგადოების
ელიტარულ ნაწილსაც კი ვერ გა-
უაზრებია ის მარტივი ჭეშმარი-
ტება, რაც თანამედროვე ცივილი-
ზაციის მონაპოვარია და რის თა-
ობაზეც, ჩვენი ქვეყნის გარდა,
აღარ დავიღობენ.

ზართმ განვითარებულ სპორტი, არალიტიკა, საზოგადო, საგანგო, ცერემონიული ცერტოს მონიტორინგი, ზორნალისტური გამოყიდვები, კულტურული და სოციალური, საკუთარი კონვენციების მიზანის სავაჭალება კუთხით მოვიწავა უკავია.

ხალხური ხალხურის თაობაზე ცნდა აიღოს ეგვალოდ გაზითის მისამართან, რათა გამოიყიდეთ გაუჩინორებელი და ეზრანებოლოვნი იყოს მონადირის სტარტურობა.

